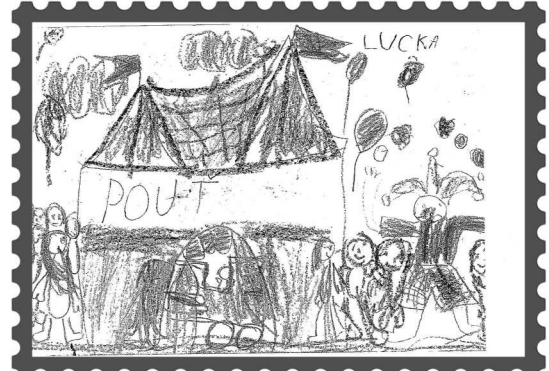
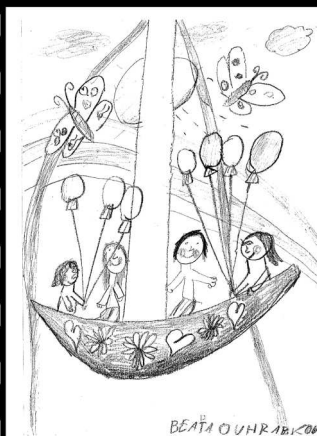
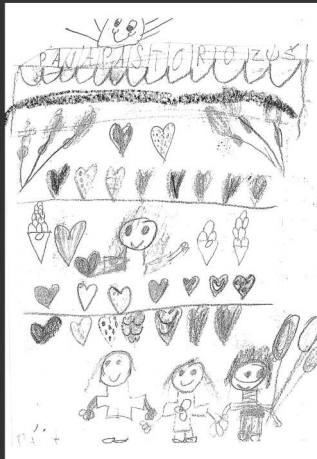

POUTNÍ BOZKOVÁČEK

2011

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
za půl roku, který jsem strávil zde na radnici, jsem měl možnost seznámit se s požadavky a potřebami Vás občanů. Některé věci se daří řešit operativně, jiné zase vyžadují více času. Naše snažení směřuje k získávání peněz, abychom mohli něco pro Vás vylepšit nebo alespoň udržet v dobrém stavu. Ale nejenom na starostovi a zastupitelích leží břemeno dobrého života v Bozkově. Je to i konání každého z Vás a návštěvníků naší vesnice. Je třeba přemýšlet o některých věcech. Například jsme rozmístili na zkoušku kontejnery na směsný komunální odpad, myslím se srozumitelným návodem na co je používat a na co rozhodně určeny nejsou. Hned první týden se v nich objevily pytle s tříděným odpadem nebo dokonce pytle úplně jiné než určené na odpad. Takže rozšíření této sítě vážně zvažujeme.

Je nutné dbát přiměřenou ohleduplnost jeden k druhému. Tím příkladem jsou mnozíci se stížnosti na chování některých pejskařů, kteří byť s pejskem přivázaným na vodítku, ho nechávají vyvenčit někomu u plotu a dělají, že nic nevidí. Myslím, že nikomu není příjemné se na hromádky dívat. Nechceme-li dopadnout jako ve městech, kde je to velký problém, musíme s tím každý z nás, kdo pejska miluje, něco udělat.

Poslední problém, na který bych chtěl upozornit v tomto období, je nakládání a hospodaření s vodou. Náš zdroj není bezedný. Bazénů přibývá a cenu vody drží zastupitelstvo obce léta poměrně nízko. Tak si to nezkazme, abychom nemuseli zdražovat nějak razantně.

Na druhou stranu bych chtěl pochválit občany, kteří se podílejí na chodu místních spolků a tím i vesnice. Myslím, že hezkým vyvrcholem bylo uspořádání dětského dne na zdejších sportovních areálech, kde se pořádání účastní všechny spolky včetně dalších pomocníků i z řad mládeže. Místní podnikatelé se sami hlásí se svými materiálními příspěvky.

O prázdninách nás čeká dlouho očekávané otevření našeho hřiště. Chystá se bohatý program. Všichni si запиšte termín - sobota 30. července - abychom se tam mohli sejít a společně zahájit pro naši vesnici tak důležitou další část budoucnosti „Cihelného pole“.

Blíží se konec školního roku a s tím i vysvědčení. Podle výsledků na tomto dokumentu se za mých mladých let posuzovala i výše financí spojených s poutí. Proto naší mládeži přeji úspěšné dovršení všech stupňů škol a všem ostatním krásné léto a pohodovou dovolenou.

Stanislav Doubek ml., starosta obce

Naše obec, jako výrazné centrum turistického ruchu, je ročně navštívena značným počtem turistů. Mnozí nehledají jen turistické produkty, ale sbírají do svých „vandrbuchů“ (cestovní knížka) také razítka z těchto míst. Abychom mohli tyto turisty při opakované návštěvě uspokojit, nechali jsme vyrobit originální Vandrovnický štěpl.

Holt se časy mění, my jsme si kdysi nosili z výletu pohledy, odznáčky a podobné suvenýry, dneska stačí jen razítko do knížky.

Ochotnické divadlo v Bozkově žije – sláva

Uplynulá divadelní sezóna byla pro naše ochotníky náročná, ale krásná. Komedií „Dámský krejčí“ jsme sehráli celkem 13× (šťastné číslo!). Nastudovat komedii je těžší než nastudovat třeba drama. Jenže v našem životě se denně odehrává tolik dramát, že našim divákům raději nabídneme dobrou komedii.

Vážení přátelé divadla,

tak jako každý rok bychom rádi zveřejnili výsledky Vašeho hlasování o divácké úspěšnosti představení, která jsme měli možnost porovnat v rámci přehlídky Březen měsíc divadla 2011.

Představili jsme Vám pět ochotnických divadel, která zhlédlo téměř 800 diváku. Výsledky byly přesto velmi těsné, a o umístění na předních příčkách mnohdy rozhodoval jediný hlas.

Z Vašeho hlasování nakonec vyšel nejlépe Divadelní soubor Bozkov s představením *Dámský krejčí*, na druhém místě skončil Divadelní soubor Slavičín s *Elektrickou pumou* a krásné třetí místo získal Divadelní soubor Jilemnice s hrou *Hotel mezi dvěma světy*.

Všem třem „medailistům“ blahopřejeme a budeme se spolu s Vámi těšit na příští ročník Března měsíce divadla.

Za SD Jilm Jiří Paulů, ředitel

Těch třináct představení znamená nejméně 1300 spokojených a usměvavých diváků, z čehož máme velkou radost. Porota na divadelní přehlídce v Josefově Dole také k provedení hry neměla zásadních připomínek.

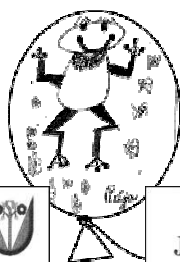
◀◀V Jilemnicích jsme hráli v rámci „Měsíce divadla“. Zde z pěti zúčastněných souborů náš vyšel v diváckém hodnocení na prvním místě.

Ani dětský soubor nezahlédl. Pohádka Medvěd Fuňa byla jiná než předešlé. Nebyl tam ani král, kašpárek, čert, ale bylo tam plno roztomilých zvířátek v lese. Představení se líbilo jak domácím divákům, tak dětem ze škol v Semilech a Jesenném, které tato dětská představení u nás pravidelně navštěvují.

Také po krátké odmlce došlo k obnově činnosti loutkového divadla. Po tři neděle měli naši nejmenší možnost zhlédnout po dvou pohádkách, bylo tedy nastudováno šest her. Divadlo se těšilo značnému zájmu diváků, což bylo další pobídkou do dalších let činnosti.

Jak vidíte, nezahláme, a tak si přejme do budoucnosti další pěkná a ještě hezčí divadelní představení. Všem hercům a lidem kolem divadla patří velký dík. Ten patří také všem našim divákům, bez kterých by divadlo nebylo divadlem.

*Za Ochotnický divadelní soubor Sokola Bozkov
Dobra Prokopová*

Josefodolské divadelní jaro 2011

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Jiřímu DOUBKOVI

TJ SOKOL divadelní soubor Bozkov
za herecký výkon v inscenaci „DÁMSKÝ KREJČÍ“

R. Klusman
Za porotu

Přehlídka
Za pořadatele

Josefodolské divadelní jaro 2011

Pořadatelé přehlídky udělují

DIPLOM

za účast na 21. ročníku Krajské přehlídky
venkovských divadelních souborů
Libereckého kraje

TJ SOKOL divadelní soubor Bozkov

Přehlídka
Za pořadatele

Hospůdko, hospůdko malá, hospůdko zakouřená...

Povídání o bozkovských hostincích

Protože návštěva pouti bývá velmi často spojená s „drobným“ občerstvením v hospodě, dovolte mi zašťourat v minulosti. Z pozůstalosti pana F. Tichánka mám kopii o bozkovských hostincích s refrémem: „Bozkovské hostince, ty jsou pro našince...“. Zde jsou popisovány jednotlivé hospody – každé je věnována jedna sloka s refrémem o společnosti, která se zde coby „štamgasti“ nejméně v sobotu a v neděli scházela a řádila do větších či menších skupin dle profese neb politického přesvědčení. Dnes již nám to bez znalostí politických poměrů ve státě či obci celkem nic neříká, a proto od citace opouštím a pokusím se vydolovat něco ze svých vzpomínek.

K Bozkovu v „Bedkovicích“ až do roku 1923 patřil jen *Lacinův – dříve Hamáčkův – hostinec* č.p.149. Druhý „za vodou“ patřil do roku 1923 k Bítouchovu. Úvodem by mělo být řečeno, proč v obci takového rozsahu byl neobvykle vysoký počet hostinců. Důvodem toho byly slavné bozkovské mariánské pouti, na něž přicházelo v sezóně více než 2500. poutníků a návštěvníků. A ti všichni se po cestě potřebovali nakrmit a něco popít. Mimo sezónu potom měla každá hospoda ve všední den svých asi pět věrných štamgastů. Ti by rodinu hospodského neživili

a tak měli hospodští ještě další různou ekonomickou činnost.

Ve zmiňovaném hostinci, který byl u frekventované cesty, došlo ve dvacátých letech minulého století k zabití preclíkáře, při hádce vracejících se z pouti. Tato hospoda se za první republiky netěšila valné pověsti díky „dámské obsluze“. Zato její kronika, uložená v Okresním archívu v Semilech, je vysoce ceněna jako historický doklad a byla zachráněna z popelnice. Původní budova byla dle staré fotografie roubená a kryta šindelem.

Po roce 1923, kdy dochází ke změně katastrálních hranic, připadá do naší obce i další hospoda – *U Hanzlíka*. Ta má kratší historii, než *Lacinova*. Za první republiky budovu s tanečním sálem vlastnili Václavíkoví. Aby mohli konkurovat hostinci *U Lacinů*, zavedli v podniku též „dámskou obsluhu“.

Od nich zakoupil hostinec Jan Hanzlík. Jeho krásně malovaná, porcelánová pípa budila pozornost majitelů kuriozit. Mládež napomínala slovy: „Hoši, nedělejte mně to, mám to nerad“.

Krátký čas po něm provozoval zde pohostinství Bohuslav Martinec. Taneční sál byl zbourán již za Hanzlíka. Obě hospody provozovaly činnost v době, kdy Podbozkov míval až 140 obyvatel.

První šipka zleva - Hanzlíkův hostinec s tanečním sálem, zřejmě po poslední rekonstrukci

Druhá šipka zleva- Lacinův hostinec v Drahách ještě se skvící novotou po přestavbě

Třetí šipka zleva - Zemanův mlýn zřejmě před poslední rekonstrukcí Karlem Zemanem

Zde stojí za povšimnutí akumulční rybník mezi posledními dvěma šipkami. Továrník Poslt zde přes noc zadržoval vodu, která mu potom poháněla stroje v továrně.

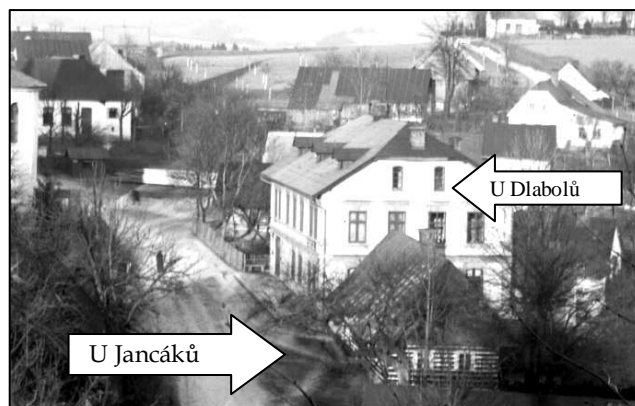
Šipka nám ukazuje zřejmě na první bozkovskou školu. To je ta „stodola“, otočená do náměstí štítem. Za ní stojí hospoda, ponejvíce známá pod názvem „Pod kostelem“.

Když příchozí pokračoval do Bozkova „Úvozem“, první občerstvení mu poskytla hospoda *U Nožičků*, č.p.61, později pekařství Josefa Zemana, který postavil nynější zděné křídlo rovnoběžně s komunikací. Část původní roubené stavby je situována do dvora. Bývalo zde i Bělkovo řeznictví. Kol roku 1890 zde měl hostinec Josef Farský a po něm (asi 1900 – 1910) Nožičkovi.

Hostinec *Pod kostelem* měl výhodnou polohu, byl „na ráně“. K roku 1760 se zde uvádí škola. Stavení bylo postaveno „do háku“ a škola byla asi v křídle do náměstí. Stará fotografie ještě tuto situaci zachycuje. Bylo zde i pekařství, až roku 1837 koupil dům Michal Jodas a zřídil zde hostinec, který roku 1871 prodal manželům Noskovým a tento rod zde provozoval hostinskou činnost až asi do roku 1970, pak pokračoval bratr Pavlína Noskové Josef Mašek. To ale již v nové budově, postavené roku 1923 Petrem Noskem. Ten zemřel před 1. poutí roku 1931. Po jeho pohřbu zabil na poli blesk jeho švagra Josefa Kroupu.

Po silnici postavené roku 1892 směrem k Semilům narazíme na další hostinec *U Dlabolů* č.p.103, postaveném téhož roku jako silnice. Původně dle firemního štítu na staré fotografii tu byla „Výrobná sodových vod a limonád z pramene od Matky Boží“. Mezi domy totiž vedla veřejná cesta, která byla vyměněna za po-

zemek pro betonové schody k prameni *U Matičky*. Schody financoval P. Jan Štajnygr, autor *Poměnek z Bozkova*. Hostinec tu byl záhy, neboť k roku 1894 se váže příhoda k situaci, kdy se vybíral tzv. Svatopetrský halěř. V sínce kostela byl talíř, kam věřící dávali dobrovolný příspěvek. V nestřeženém okamžiku toho využil místní opilec Bělka (asi z č.p.116), peníze sebral a *U Dlabolů* si v síni nechával z jarmárky nalévat. Duchovní po oznámení krádeže za ním došel a povídá: „Bělko, co jste to udělal!“ Bělka mu odpověděl: „Ale pane faráři, pan papež to ani nepozná a mně to událo dobře!“ Současně s hospodou zde byl i obchod, ale dispozice v přízemí byla jiná než později. Po vystěhování pošty z patra byla restaurace krátký čas i tam. V přízemí hostince se i vyvářelo, oběd s pivem jste zde v roce 1938 pořídili za 5 Kč.

Hned v sousedství byl hostinec *U Jancáků*. Zároveň zde bývalo i řeznictví, které se snad provozovalo hned po postavení budovy ještě před rokem 1800. Hostinská místnost bývala zároveň kuchyní, oddělenou jen částečnou přepážkou. Výčep byl v síni – jen naražený sud! Před domem u stěny je dosud lavička, kde sedávali konzumenti nápojů. Jídla se podávala uvnitř, kde bylo asi 6 stolů. Jancákových dcera Anna, provdaná za místního rodáka a řezníka Lubase, brzo ovdověla a s matkou, též vdovou

provozovaly ne moc výdělečnou živnost asi do roku 1950. Řeznictví v domě provozovala rodina Kasanových, snad již od roku 1928. Ti měli 3 děti a bydleli v místnosti asi 2 metry široké a 4 metry dlouhé. A to ještě u nich bydlela babička Janusová z Tatobit. Tento dům je zachován téměř v původní podobě.

sepsal Stanislav Hlava

Protože popis všech hospod by byl pro čtenáře únavný, budeme pokračovat v příštím čísle.

Oblastní galerie v Liberci zve Vás a Vaše přátele na výstavu

Zdenky Huškové Prales jako architektura v pohybu

Výstava je otevřena do neděle 18. září 2011 denně kromě pondělí od 10 do 18 hodin, ve čtvrtek do 19 hodin.

Oblastní galerie v Liberci
příspěvková organizace,
U Tiskárny 81/1, 460 01 Liberec 5
www.ogl.cz

Pozvánka na výstavu bozkovské rodačky

ČE - HUNI

Ne, nezavítal jsem do žádných exotických krajín. Naopak jsem se ani nehnul ze své rodné vísky Bozkova. Jen jsem pro nadpis použil název našeho, bozkovského, zatím velmi mladého hudebního souboru.

Česko a HUNgaria jsou první písmena zemí, které považují za své rodné členové tohoto hudebního uskupení. Jsou to: Jan Hofman, Jan Hušek, Dionýz Baan, Pavel Litoš a Jiří Doubek. Poslední se nejvíce projevuje jako textař a interpret písní, ke kterým hudbu „dodává“ Dionýz Baan. „Na veřejnosti koncertujeme od letošního roku, zatím převážně jako předkapely,“ řekl kapelník souboru Jiří Doubek.

Na otázku, jaký hudební směr je jim nejbližší, bylo mi krátce odpovězeno: „Ounderground Rock“.

Chléb náš vezdejší, dej nám dnes...

Aneb povídání o bozkovských mlýnech a pekárnách.

Slova nejstarší motlitby, kterou většinou znají i nevěřící, vyjadřují důležitost tohoto pokrmu pro člověka. Zalovíme v minulosti, a pokud se zachovaly písemné a i ústní zprávy o výrobě „Božího daru“, přiblížíme vám je.

Na počátku jeho výroby – krom vypěstování obilí – je jeho semletí na mouku. To se v naší obci dělo na třech, vodou z Vošmendy poháněných mlýnech.

První po toku potoka byl mlýn, naposledy ve vlastnictví rodiny Hudských. Před nimi v roce 1780 jej vlastnili Chvalinové, následoval Nosek Michal z Roprachtic, pak Franc Těhník, krátce Josef Balatka z č.p.120 a po něm zde byl nájemce Josef Pech z Roprachtic a nakonec Hudští. Za nich se kolem roku 1900 přestavěl na pilu „jednušku“ (řezal pouze jeden pilový list) a ještě před tím zde byla brusírna koral.

Sotva končil odtokový kanál z Hudského mlýna do Vošmendy, již vzdouval hladinu vody splav na další, dnes známý jako – Zemanův mlýn. Tenkrát to byl „Hoření mlýn“ č.p.8. V roce 1714 prodává svou polovinu mlýna vdova Juklová Jiřímu Čmucharovi, druhou polovinu kupuje Václav Balatka. Dále se zde střídají jako majitelé Matěj a Jan Komárkové, Josef Smorádek, František Nyč a opět Komárkové. Roku 1780 kupuje mlýn Josef Čermák a v roce 1829 mlýn o jednom složení kupuje Bernard Patočka. Vdova po něm prodala mlýn v roce 1840 Berkovi, ale tomu vyhořel.

Nově postavený, ale zadlužený mlýn byl prodán Josefu Šimůnkovi, hodináři z Držkova, vdova po něm se roku 1905 provdala za Josefa Strnádku z Roprachtic. (Dnes zaniklá cesta vedle mlýna do Bozkova se jmenovala Po Šimůnkově či Po Strnádkově).

▲▲▲Dochovaná fotografie z doby I. Světové války je dokladem, jaká nouze byla o chléb, jako základní potravinu a jakou měli lidé radost z jejího získání. Po roce 1920 koupil tento mlýn Karel Zeman, mlýn přestavěl, dále pekl chleba, který 1x týdně vozil s koníkem do vsi.

Níže po toku potoka byl „Jakubův“ mlýn, u č.p.15, původně panský mlýn. (Nájemci mlýna byli zproštěni roboty.) Roku 1707 ho držela vdova po Janu Juklovi a 1714 prodala svoji polovinu „hořenímu“ mlynáři Čmucharovi Jiřímu a v roce 1718 kupuje celý mlýn Václav Balatka, ve vlastnictví toho rodu (měli i sousední grunt č.p.120, kdy dosud přestavěný grunt náleží tomuto rodu). Roku 1870 se stává nájemcem mlýna František Šmíd ze Staré Vsi. Další majitel byl František Urbanec, kterému mlýn 6. 1. 1882. Při tomto požáru poprvé zasahovali bozkovští hasiči, jejichž sbor byl založen 1. 11. 1881. Ještě neměli stříkačku, a tak oheň uléváli vodou z plátěných věder.

Při dovozu materiálu potřebného k opravě se pod tíhou povozů zřítíl tehdy asi dřevěný most přes Vošmendu v Drahách u stavení p. Maxi, dnes Balatkových. V roce 1883 zde byl postaven klenutý most z kamene, ten odolával všem povětrnostním vlivům, až jej v roce 1999 smetla povodeň.

Urbanec, jenž měl mlýn i v Machlově u Držkova, zde také pekl chleba. V souvislosti s pečením chleba se zde uvádí také pekař Kaván. K mlýnu patřila od začátku i pila.

Po požáru sice Urbanec mlýn obnovil, ale zadluženou budovu prodal spořitelně, od ní nemovitost koupil Antonín Poslt ze Semíl, jehož syn Antonín objekt přestavěl a přestavěl na textilní továrnu.

Po zestátnění změnil objekt několikrát majitele, dnes je značně zchátralý a část se samovolně rozpadá.

▲▲▲ Poslední mlýn s pekárnou najdeme po toku Vošmendy v Kopaněch. Původně to bývala „Plíškova chalupa“ s malou výměrou polností, jen tak na uživení jedné kravky. Pak koncem 18. století ji vlastní Josef Malý. V polovině 19. století přivedl Petr Jiříč z č.p. 51 náhonem vodu k budově a tak ji proměnil na mlýn. Mlýn převzal jeho vnuk Petr, ženatý s mlynářskou dcerou Marií Šimůnkovou z č.p. 8. Ten posléze, ostatně jako jeho děda, pronajímal mlýn. Nájemci se střídali: Josef Nosek z č.p. 50 (Zachoval), Josef Ulrich, František Urbanec z Dušnice (ten měl znamenitého pekaře Gála).

Po roce 1920 si sedláci z Bozkova a dolního konce Příkrého založili družstvo, jež vykupovalo jejich obilí a začalo provozovat mlýn. V roce 1938 byla u mlýna postavena samostatná pekárna s bytem. Veškerý pohon v té době zajišťovala turbína, která také pro všechno zajišťovala dynamem vyráběný stejnosměrný proud. Také technologie doznala změnu, mlýn byl rekonstruován na válcový, chléb rozvázel pan Jakuba z Příkrého koňským potahem a asi v roce 1930 si družstvo zakoupilo malý nákladáček a rozvoz se prováděl dvakrát týdně.

Družstevníci, a snad i ostatní, dostali za kg žita v ceně 2,-Kč bochník samožitného chleba o váze 2 kg. (ekonomika: ze 2 kg žita se semlelo 1,5 kg mouky a 0,5 kg otrub, které zaplatily mletí a pečení). Stárky zde byli otec a syn Strnadové z č.p. 75 asi po dobu 40.let a účetním byl František Král z č.p. 147. Z pekařů zde v poslední době byli v 30. letech Josef Rozsypal, za války František Škvrna z Jugoslávie, potom L. Kozák (měl za manželku Věru Lampovou z „pily“ č.p. 41) a opět Josef Rozsypal. V 50. letech bylo vše zrušeno a budovy využívány jako sklad místním JZD. Za zajímavost stojí, že budovy nebyly nikdy restituovány!

V 80.tých letech se stal vlastníkem chátrající budovy stavitel Bohumil Hnídek, který vše opravil a zřídil zde byt. Od té doby je zde již několik majitelů

Stanislav Hlava

*Kuriózní, snad první dopravní nehoda v Bozkově.
Jak dopadl nákladáček z Kopaňského mlýna vidíte na obrázku*

Znameníť muzikus Jiří Kurfiřť

Tímto přívlastkem v Jiráskově románu kdosi doporučuje mladého F. L. Věka do orchestru. My tento slovní obrat můžeme přiznat 16. března t.r. zesnulému regentschorimu (varhaníkovi z kostela) a učiteli hudby Jiřímu Kurfiřťovi.

Moravský kněz a horlivý sběratel národních a lidových písní František Sušil prohlásil svoje kredo slovy: „Dvě srdce mám; církve a vlast; každá má srdce půl a každá srdce celé“. Jiří Kurfiřť svým životem projevoval podobné přesvědčení: církve a hudbu miloval!

Rodina jeho byla a je hudebně nadána: Jeho strýc Ladislav, jako samouk zde hrával na varhany v letech 1929-38, když nastoupil po jiném samoukovi Petru Dolenském, který nastoupil, když tehdejší řídící učitel Nigrýn vlivem poválečné proticírkevní propagandy odmítl nadále v kostele hrát.

Synovec J. Kurfiřť Josef (z kovárny) je členem libereckého divadelního orchestru, hraje na lesní roh, a léta býval učitelem hudby na severu Čech. Syn Jiří vystudoval teplickou konzervatoř, byl učitelem hudby na semilské LŠU, kde dnes zastává funkci ředitele, je vedoucím pěveckého spolku Jizeran a regentschorim v semilském chrámu a po smrti jeho otce i v našem, bozkovském chrámu. Dcera zemřelého J. Kurfiřť též absolvovala konzervatoř a vyučuje hudbě v semilské LUŠ a v bozkovské pobočce. Také syn Josef, ač nemaje konzervatoř, nezapře hudební talent, a když mu jeho práce dovolí, hraje o mších.

Jiří Kurfiřť se narodil 18. května 1928 v Bítouchově, rodišti své matky. Do školy chodil zde, pak v Jesenném, když se rodina roku 1935 přestěhovala na Bohuňovsko. Odtud dojížděl

do gymnázia v Turnově, kde maturoval v roce 1947. Poté následovaly studie na konzervatoři a dva roky vojny. Specializoval se na skladbu a řízení sboru, což plně využil na kůru bozkovského chrámu. S hrou na varhany začal ve 14. letech roku 1942, víceméně jako samouk. V té době došlo k modernizaci našich varhan a vzduch pro píšťaly se začal vyrábět pomocí elektrického dmychadla.

Pro náboženské přesvědčení mu nebylo zprvu dovoleno vyučovat hudbě a tak po nějakou dobu vozil balíky bavlny v železnobrodské Koloře.

Jeho rodina zprvu bydlela v adaptovaném podkroví rodinného domku manželky Jiřiny, rozené Jínové, později si postavili svůj domek.

Hudbě věnoval téměř všechnen čas. Věnoval se ladění pian a denně doma vyučoval hudbě. Páteční podvečery patřily nácviiku náboženských písní, které potom zazněly při různých příležitostech. Jejich výběr, úroveň a provedení obdivovali také cizí návštěvníci.

◀◀ Na srdci mu ležel i stále se zhoršující stav varhan v našem chrámu. Drobné opravy v rámci svých možností prováděl sám. Situace nakonec dospěla k tomu, že varhany oněměly a doprovod bohoslužeb se provádí na elektronických klávesách, které též J. Kurfiřť vybral, vyzkoušel a z peněz Matice Bozkovské, jejímž byl dlouholetým předsedou, zaplatil

Během svého života J. Kurfiřť zhudebnil několik drobných skladeb, hlavně básně Václava Renče, autora Popelky Nazaretské a velkého přítele Bozkova z období působení P. Josefa Hofmana. Po několik let se pravidelně dávaly o půlnoční mši.

Každodenně několikrát navštěvoval kostel a jeho přilehlé okolí, aby zabránil případným

nepřístupností, hlavně od mládeže. Po smrti bratra Jaroslava pečoval o zvony, nechal vybít interiér kostela a jeho poslední iniciativou je ještě nedokončená rekonstrukce venkovního schodiště k hlavnímu vchodu do kostela.

V rámci činnosti Matice provedl reprint Štajnygrových Poměnek z roku 1894, nechal zhotovit různé barevné fotografie a odznaky, zajistil

panel před vchodem a informační tabule uvnitř předsíně i chrámové lodi a mnoho dalšího.

Aktivita Jiřího Kurfiřta byla značná a jeho odchodem ztrácí farnost člověka, který je těžko nahraditelný jen jedním člověkem.

Dne 18. května by mu bylo 83. let.

Vzpomínal Stanislav Hlava

Kostely a modlitebny - místem setkávání.

Chrám, kostel, modlitebna, sbor - jsou ve městech, na vesnicích, staly se přirozenou součástí prostředí, ve kterém žijeme. Některé jsou nádherně zdobené. Díváme se na ně a žaseme nad umem architektů, umělců, řemeslníků. Jiné jsou naopak nenápadné, že bychom je téměř minuli bez povšimnutí. Chrám, kostel, modlitebna, sbor... proč tu jsou? Jsou v dnešní době ještě vůbec k něčemu?

Nejvznošnější chrám i ta nejprostší modlitebna, to byly, jsou a budou především místa setkávání. Proto je lidé budovali a budují. Kostel či sbor jsou místa, kde se člověk může setkat s Bohem. Lidé sem přicházejí, by naslouchali Božímu slovu, aby nad ním přemýšleli, aby přijímali posilu ze svátostí, aby se modlili. Přicházejí, aby se nechali Bohem obdarovat - jeho odpuštěním, milosrdenstvím, láskou, pokojem. Aby do jejich života mohla vstoupit naděje plynoucí z víry. Někdo možná řekne - to já nepotřebuji, já v žádného Boha nevěřím. A jiný - věřím v Boha, doma se pomodlím, a mnohokrát Boží přítomnost zakouším velice intenzivně třeba v přírodě a to mi zcela stačí, nemusím kvůli tomu chodit do kostela. Samozřejmě, to také lze a taková setkání s Bohem mohou být velmi obohacující a důležitá, jenže v kostele se navíc člověk setkává s druhými lidmi.

Ano, kostel, či sbor jsou také místa setkání člověka s člověkem. Setkávají se tu lidé, kteří jsou podobně naladěni. Lidé různého věku, různých povah, zájmů, názorů. Lidé mnohdy velmi rozdílní, kteří by se v běžném životě patrně nikdy nesetkali, neměli by si možná ani co říci, ale tady se setkávají, jsou spojeni v jeden lid - v církev. Setkávají se, aby svou víru sdíleli. Aby sdíleli také své radosti i bolesti a vzájemně si mohli být oporou. Aby jedni druhých břemena nesli, tak jak to učil Pán Ježíš.

Ve sboru či kostele se nescházejí nějakí svatí, ale lidé z masa a krve, dobří i méně dobří. Lidé stejně bolaví a obtíženi všelijakými hříchy, jako všichni ostatní, kdo žijí ve světě. Scházejí se tu, a skrze ta setkání se také učí toleranci, lásce, která dovede odpouštět a přijímat druhého bez podmínek. Navíc v kostele, ve sboru se lze setkat také se sebou samým, vstoupit do hlubin svého nitra ničím a nikým nerušení. To člověk mnohdy velice potřebuje právě proto, aby se mohl setkat s druhými lidmi a možná také nakonec i s Bohem

Kostely, chrám, modlitebna, sbor - vznošné i nenápadné... byla by velká škoda, kdyby se staly jen mrtvými stavbami, třeba výstavnými, ale bez života. Kostely a sbory jsou, mají být, místem živých setkání. Také v Bozkově je kostel i sbor. Krásný katolický kostel a naproti celkem prostý Husův sbor. Někteří lidé jejich dveřmi vcházejí pravidelně, jiní občas - třeba o Vánocích, nebo na Velikonoce. Tam i tam jsou s radostí vítáni i nově příchozí.

V Bozkově se věřící Církve československé husitské scházejí k bohoslužbám v Husově sboru pravidelně vždy druhou a čtvrtou neděli v měsíci. Nedávno jsme měli krásnou příležitost přivítat mezi sebou bratra patriarchy ►► ThDr. Tomáše Buttu. Přijel mezi nás, aby nám posloužil zvěstováním Božího slova i svátostí večere Páně. A bylo to milé setkání. Vždyť bratr patriarcha přijel mezi své! Bozkov a Semily byly totiž prvními místy, kde jako mladý farář po dokončení bohoslovecké fakulty začínal svou duchovenskou službu. Většinu lidí, kteří z Bozkova i okolí na bohoslužby přišli, tedy dobře zná. Při společném posezení, jež následovalo, bylo proto o čem povídat. Co nového, co děti, vnoučata, jak jde život... sdílení těch zdánlivě prostých a obyčejných, společná modlitba. Prožili jsme společně v Husově sboru hezké chvíle. Posilující a naplňující nás radostí a pokojem. Ostatně takové prožíváme vždycky,

když se sejdeme. Náš sbor je skutečně místem setkávání – člověka s Bohem i člověka s člověkem. A tak nakonec ještě pozvání, které platí stále: přijďte mezi nás!

Krásné léto plné obohacujících setkání přeje všem čtenářům Bozkováčka

Lada Kocourková, farářka v Semilech a v Bozkově

Drazí čtenáři,

myslím, že mnoho z Vás zajímají dějiny a jejich stopy v dnešní době. Jednou takovou stopou je vyobrazení Panny Marie, Královny hor. Její sochy i obrazy se nacházejí v našem okolí. Proto si dovoluji ocitovat kousek z práce paní Pavly Grajové.

Sochy a obrazy Panny Marie Bozkovské

Sochy, zobrazující Pannu Marii Bozkovskou, se nacházejí ve Všeni, Olešnici u Turnova, Malé Skále, Horské Kamenici, Příchovicích, Lesnověku. Reliéfní zobrazení Panny Marie Bozkovské najdeme v Luhově v Podještědí a při silnici z Bozkova do Jesenného. Malby Panny Marie Bozkovské se nacházejí v ambitu kostela na Bílé hoře. Nástěnná malba byla vytvořena po r. 1729.

Pískovcový sloupek v Luhově v Podještědí, připomínající boží muka, nechal v roce 1846 postavit před svým statkem Florián Škoda. Na přední straně podstavce je vytesán reliéf sv. Floriána, v kaplicí pod baldachýnem je zobrazena Panna Maria Bozkovská. Sloupek je důkazem, že o přímluvu a ochranu žádali "Královnu hor" i v Podještědí.

V Příchovicích se nalézá socha Madony Bozkovské při cestě na Tanvald, blízko příchovického hřbitova. Jde o nesignované dílo Františka Prokopa ze Semil. Socha mívala podstavec s volutovou hlavicí. Ta byla na podstavci ještě koncem 19. století (skicou jí zachytil malíř Jan

Prousek v muzeu v Turnově). František Prokop vytvořil mimo této sochy v Píchovicích ještě sochu Panny Marie Bozkovské v Horské Kamenici na Železnobrodsku. Pískovcová socha stojí za obcí při silnici k Jesennému. Podstavec je dvoudílný, hranolovitý, ukončený římsou se dvěma volutami a lasturou uprostřed.

Na podstavci jsou reliéfy sv. Františka, sv. Josefa a sv. Terezie. Socha byla obnovena v roce 1877 Františkem Švitorkou z Horské Kamenice.

Další socha Panny Marie Bozkovské se nalézá na křižovatce cest do Jesenného, Roztok a Bozkova. Dal jí zřídit bozkovský kněz P. Dušek r. 1767. Jde o kamenosochařské dílo v barokním stylu. Sloup s milostnou sochou, zakončený kónickou hlavicí se směrem dolů mírně rozšiřuje a stojí na hranolovitém soklu s nízkou kvadratickou základnou. Na soklu je z čelní strany nápis: „Prach můj leží v chladném hrobě duch můj Vznese se Bože k tobě Zas Vás uzřím Otče matko moji. Doufám ve věčné lásky zdroji. Opraveno nákladem rodičů Antonína a Marie Matouškových z Roztok na památku syna Jeho Antonin Matoušek“. Na čelní straně základny je rytý nápis „oroduj za nás Matko Boží“ a na zadní straně "obnoveno 1879". Autor je neznámý.

Při silnici z Bozkova do Jesenného se nalézá polychromovaná socha sv. Josefa, zhotovená roku 1772. Dřík podstavce je opatřen ve středních osách jednotlivých stěn reliéfy svatých v mělkých nikách- Ukřižování, Panna Maria Bozkovská, sv. Florián, sv. Jáchym, sv. Anna a sv. Maria (?). Na čelní straně soklu je v kartuši nápis „1772 C. W D. C. B.“, v podnoží na čelní straně soklíku „s. JOSEF oroduj za nás“ a na zadní straně římsy nápis „OBNOVENO

NAKLADEM JOSEFA DĚDĚČKA L.P. 1852“, na zadní straně soklu jsou iniciály „P.D.I.D.“. Autorem je Jan Chládek z Turnova. Socha byla v roce 2005 poškozena.

Jako každý rok bych Vás rád pozval na poutní mše sv., které se konají:

3. 7. 2011 v	8 a 10 hodin
14. 8. 2011 v	8 a 10 hodin
11. 9. 2011 v	10 hodin
25. 9. 2011 v	10 hodin

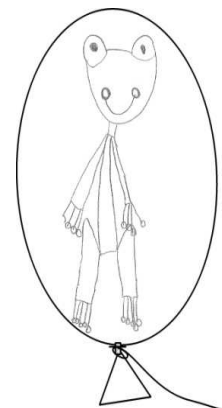

Děkuji Vám za Vaši vstřícnost, modlitby a finanční dary.

P. Krzysztof Mikuszewski MS

Tak nám zase v neděli vypukne snad ten pravý poutový mumraj. Jestli bude hezké počasí. Jezdíváme po poutích s manželkou více než deset let. Tak mám mezi „stánkaři“ spoustu známých. Rád zajdu za nimi prohodit pár slov. Když se bavíme o poplatku za stánek, všichni chválí naši obci nastavené sazby. Skutečně jsou rozumné a i to přitahuje obchodníky k nám, do Bozkova. A tak mně vždy poleje pocit hrdosti, že patříme k těm, kteří nechtějí na takovéto lidové folklorní slavnosti zbohatnout. Za to patří obci dík!

Pamětihodné záznamy v roce 1931

Měsíc květen byl v tomto roce měsícem květu, dále bylo slunné a teplé počasí, že i nejstarší pamětníci málo pamatují takové pohody v květnu. Měsíc červenec a měsíce podzimní byly deštivé.

Na podzim začala se stavěti jednopatrová budova spořitelního a záložního spolku na pozemku zakoupeném od Václava Jenčka.

Hasičský sbor slavil v červenci 50ti leté trvání hasičského sboru. Ze zakládajících členů jest naživu jen Petr Lampa z Dománě č.p. 123, kterému udělena byla bronzová pamětní medaile.

▲▲▲▲ Letos vyhořel domek č.p. 162 náležející továrníkovi A. Poslovi.

1931

Zima v měsíci lednu byla deštivá, cesty plné ledu, byly neschůdné a pro chodce nebezpečné.

Volby do obecního zastupitelstva konaly se dne 17. dubna a dopadly následovně:

Strana	počet hlasů	počet mandátů
Čsl. Strana národně socialistická	241	7
Komunistická strana	67	2
Lidová strana katolická	65	2
Národně demokratická strana	56	2
Živnostensko obchodnická strana	53	1
Republikánská strana rolnická	110	3
Nepolitická strana	301	1

Ustavující schůze obecního zastupitelstva konala se dne 19. května v sokolovně.

Za starostu obce zvolen 12 hlasy národní socialista Josef Petříček. Náměstkem obecního starosty zvolen příslušník republikánské strany rolnické Josef Lampa.

Do obecní rady zvoleni: Michal Pěnička, Josef Špidlen, František Tulak a Augustin Fučík.

Nově zvolený starosta Josef Petříček počal úřadovati 29. května.

V měsíci květnu počala stavba dílčího vodovodu, o který hlavní zásluhu má Josef Lampa č.p. 41. Nádržka vodní jest postavena na tak zvaném Dumkově blatišti a pojme 400 hektolitrů vody. Voda prozatím jest rozvedena do horní části obce.

V sobotu dne 2. července odpoledne byl zabit bleskem Josef Kroupa ml., chalupník č.p.168. Jmenovaný pracoval na poli a padl při práci na své rodné hroudě. Byl stár 37 let. Událost tato působila smutným a tísnivým dojmem, jak na obyvatelstvo v Bozkově, tak i v širém okolí. V pondělí dne 4. července konal se pohřeb za ohromné účasti lidí ze všech okolních vesnic.

Roku 1868 zabit byl bleskem Antonín Jiříč č.p.29, když při rozžaté hromniční svíci se u stolu modlil. Od té doby nestalo se žádné zabití bleskem v Bozkově, až letos.

Místní sokolská jednota zúčastnila se s paporem IX. sletu všesokolského v Praze.

▲▲▲ Pod hřbitovem postavil tohoto roku dům děkan Josef Hájek.

Dne 23. července v sobotu večer po jedenácté hodině zapálil blesk domek č.p. 136 Jaroslava Šimče na Dománi.

Dne 27. srpna utopil se při koupání v řece Kamenici, u továrního splavu dělník Antonín Pěnička z č.p. 55.

Počasí v červenci, srpnu i v září bylo velmi teplé. Následkem toho byla velmi dobrá úroda žita, bramborů, sena a z ovoce se urodilo mnoho jablek.

Při slavnosti odhalení pamětní desky prof. F. Strnadovi dne 21. srpna se do pamětní knihy podepsalo 28 vzácných hostů.

Dne 21. srpna rozloučili se zástupci obce Bozkova se řídícím učitelem Josefem Jelínkem, t.č. v Benešově, který odcházel do Jíčina na penzi a v Bozkově působil od roku 1898 do roku 1909.

V měsíci srpnu počal stavěti dům Josef Tichý, poštministr.

Podbozkovem postavil továrník A. Poslt nový dům č.p. 162, který loni vyhořel.

V Bozkově zapsal v roce 1931 Josef Petříček, starosta.

Čsl. Strana národně socialistická, zřejmě ne náhodou, vyhrála tohoto roku volby v naší obci. „Národní socialisti“ dost podporovali život na vesnici, třeba i tím, že založili Konzumní družstvo, kde za velmi dobré ceny prodávali lidem potraviny a další věci životní potřeby.

Kdo by nevěděl, kde dříve tento Konzum stál, napovím, že dnes je to domek rodiny Kolískových

Aktuálně ze sportu

Fotbal

Již v průběhu podzimní části došlo k posílení kádru A mužstva pro hru v klidném středu tabulky 1.A. třídy Libereckého kraje. Již delší dobu přemýšlelo vedení oddílu v posílení mužstva trenérem k Danu Sísrovi. Jelikož se tento záměr nedařil a výsledky nebyly takové, jaké se očekávaly, došlo před posledním zápasem podzimu k výměně na trenérském postu. Žezlo převzala dvojice Stanislav Linek a Miroslav Gůra. Zde je také třeba poděkovat bývalému hráči a pozdějšímu trenéru Danu Sísrovi za obětavou práci pro náš fotbal.

Zimní příprava byla náročná a vstup do jarní části sezony dobrý. Je dobré, že dnes naše mužstvo má svým umístěním v první polovině tabulky příští sezonu v této krajské třídě zaručenou. To velice prospívá klidu v mužstvu a odráží se to i na výsledcích. Získáním „jarních“, zatím 23. bodů, se řadíme zatím k nejlepším mužstvům soutěže.

B mužstvo se v současné době také zlepšuje a pomalu míří do středu tabulky Okresní soutěže. Zde je nutné podotknout, že mezi áčkem a béčkem funguje velmi dobrá spolupráce. Je nabíledni, že tato kladná spolupráce je přínosem celému bozkovskému fotbalu.

Družstvo žáků se k utkáním schází v dostatečném počtu a v našem okrese hraje na průměrné úrovni.

Po dlouhé době fotbalového půstu v Bozkově připravujeme na 30. července 2011 otevření zrekonstruovaného fotbalového hřiště. Na tuto dobu jistě spousta našich příznivců čeká a čekají na ni i naši hráči. Tímto jistě stoupne i atraktivita našeho fotbalu.

Stanislav Doubek senior

Hasičská mládež opět velmi úspěšná

Nedávno proběhla obě okresní kola soutěží mladých hasičů v požárním sportu mládeže. Soutěžní družstva SDH Bozkov předvedla vzornou reprezentaci naší obce a jejich výsledky je řadí mezi špičku v rámci našeho okresu.

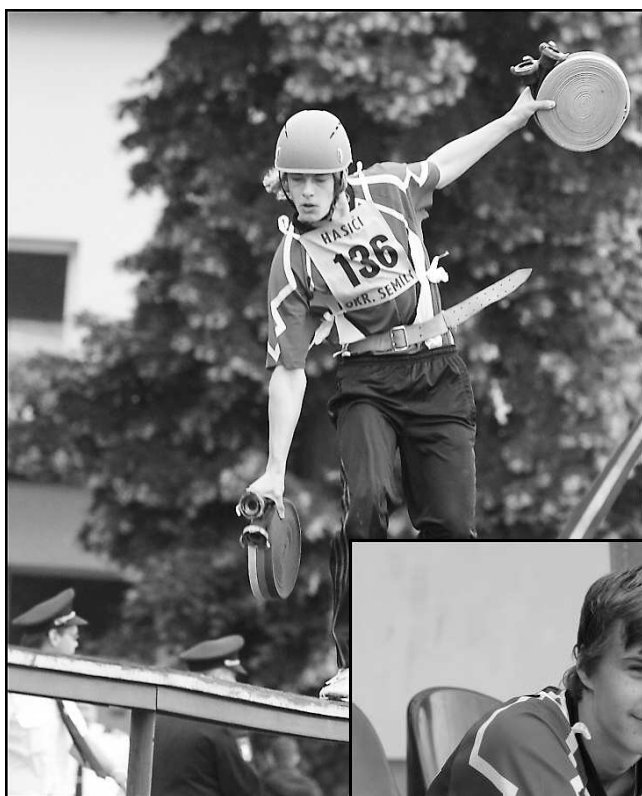
Družstvo starších žáků předvedlo v Rokytnici nad Jizerou statečný výkon. Svým bojem na dráze dokázali obsadit druhé místo z 18 kolektivů. O postup na krajskou soutěž je připravil pouze nesporný protest SDH Poniklá, který dosáhl zrušení jedné z našich nejlepších disciplín - požárního útoku. Takže oficiálně nakonec 5. místo, v našich očích a v očích drtivé většiny účastníků ovšem nádherné druhé místo.

Dorostenci pak bojovali při své premiéře v neděli v Jilemnici a velkého úspěchu dosáhli Jirka Lampa a Tomáš Blažek, kteří postoupili na krajské kolo do Turnova!!

Gratulujeme a přejeme úspěšnou reprezentaci sboru a obce na této prestižní soutěži

Karel Čermák junior

7.místo

10.místo

Obrazem z Turnova

NEZAPOMEŇ!!

2. července – dopoledne turnaj v nohejbale, večer tradiční diskotéka - Pouťová Československá & Oldies Párty (djBALY&PEŤÁKdj) .

3. července – po celý den světské atrakce na naší pouti – přijďte, budete vítáni.

30. července – 13 hodin slavnostní otevření fotbalového hřiště. Program uvádí sportovní komentátor Václav Tittelbach a PEŤÁKdj. Uvidíte různé fotbalové zápasy, uvítáme zde mimo jiné i Kozlovnu s hráči jako je Vízek, Šmicer, Siegl ... K poslechu zahraje hudební skupina Naboso. Nabídneme Vám i dobré občerstvení. Srdečně zve oddíl kopané.

11. září – Podkozákovská liga 2011, oblíbená hasičská soutěž v požárním útoku.

15. a 16. října – Motosport Bozkov MG SPORT UFO KTM, hojně obsazená motoristická soutěž.

V podzimním dušičkovém čase pro vás chystáme tradiční HALLOWEN.

*Čekáme na vaše příspěvky do Vánočního Bozkováčku 2011.
Uzávěrka příštího čísla bude 6. prosince 2011*

*BOZKOVÁČEK – občasník pro lidi a o lidech z naší obce.
Vydává a tiskne obec Bozkov. Telefon: 481 682 169.
Sestavil Karel Čermák, tel. 603 368 471. Předtisková příprava Vratislav Ouhrabka
Dětské kresby jsou práce žáků ZUŠ Semily – pobočka Bozkov,
vedené paní učitelkou Jaroslavou Nurkovičovou.
Za podepsané příspěvky odpovídá autor.
Toto číslo vyšlo v červnu 2011.*